

پیوست:

شماره:

تاریخ:

خدمات رفاهی کارگران در قانون کار

شاید اولین موضوعی که در خصوص خدمات رفاهی به نظر برسد بحث مزایای انگیزشی و رفاهی است (حق بن و مسکن) که به صورت ماهانه به کارگران پرداخت می شود.

اما خدمات رفاهی کارگران در قانون کار بسیار وسیع تر از این موضوع بوده به نحوی که در فصل هشتم قانون کار و در مواد ۱۴۷ تا ۱۵۶ این قانون به طور مفصل قانونگذار به این موضوع پرداخته است.

- از مهم ترین و مطرح ترین موارد این فصل ماده ۱۴۸ و الزام کارفرمایان به بیمه نمودن کارگران از اولین روز اشتغال به کار است.
- یکی دیگر از این موارد موضوع زمان صرف افطاری و سحری در ماه رمضان است که علی رغم اینکه در ماده ۵۱ قانون کار ساعات نهار و استراحت را جز ساعات کار قرار نداده است اما در ماده ۱۵۰ این قانون بحث زمان صرف افطاری یا سحری و ادای فرضیه نماز جز ساعات کار محسوب شده است.
- در ماده ۱۵۱ برای کارگرانی که به دلیل شرایط کاری و برای مدت محدود و انجام کار معین مثل پروژه های راه سازی مجبورند مدتی را دور از مناطق مسکونی به سر ببرند کارفرمایان را مکلف کرده که ۳ وعده غذای مناسب و ارزان قیمت که حداقل یک وعده آن غذای گرم باشد و نیز محل اقامت و خوابگاه مناسب در اختیارشان قرار دهد.
- بحث بعدی موضوع سرویس ایاب و ذهاب کارگران است که در ماده ۱۵۲ عنوان شده و برای کارگاه هایی که دور هستند و یا وسیله حمل و نقل عمومی وجود نداشته و یا بسیار کم است کارفرما مکلف به تامین وسیله ایاب و ذهاب شده است.
- برخی دیگر از امکانات رفاهی که در قانون پیش بینی شده بحث مکان های ورزشی، تعاونی های مصرف و مسکن کارگران، امکانات سوادآموزی، نمازخانه، نهارخوری، حمام و دستشویی است که با مشارکت و هماهنگی دستگاه ها و سازمان های دولتی بایستی انجام شود.